

Lekcija 6: Vloga ljubezni, uma in volje pri zdravljenju

- Ljubezen kot konkretna energija zdravljenja
- Neoseben pristop zdravilca
- Vloga uma v postopkih zdravljenja
- Nenavezanost zdravilca na rezultate zdravljenja
- Duša kot osrednji porazdeljevalec zdravilne energije
- Zaupanje v inteligentno voljo duše

Pri izvajanju skupinskega zdravljenja moramo zdravilci upoštevati določene naravne zakonitosti. Zdravljenje spodbudimo z meditacijo, v kateri svojo vlogo igrajo vsa tri energijska telesa osebnosti, zdravi pa energija duše. Energije teh energijskih teles lahko vplivajo na potek povezovanja in porazdeljevanja zdravilnih energij na paciente. V tej lekciji si bomo ogledali nekaj enostavnih pravil, ki jih zdravilci moramo upoštevati pri delu z zdravilnimi vitalnimi energijami duše.

Ljubezen kot konkretna energija zdravljenja

Energija, ki jo uporabljamo pri ezoteričnem zdravljenju, je izključno energija ljubezni. Ta energija se na fizični ravni izraža kot sila povezovanja in usklajevanja. V svoji čisti obliki je našim občutnim utilom nezaznavna, lahko pa jo občutimo v globoki meditaciji. Njen vir je duša. Iz duše se energija ljubezni preko naših energijskih teles zliva v eterično telo, kjer poskrbi za pravilno porazdelitev vitalne energije in zdravo ter usklajeno delovanje organizma.

Pri tem se nam zastavi vprašanje: Kaj pravzaprav ljubezen je in kako naj vemo, da delamo in usmerjamo energijo ljubezni? Odgovor ni enostaven in ga z vseh vidikov tu ne bomo zaobjeli.

Ljubezen, s katero dela zdravilec, namreč ni ustvena. To se bo morda zdelo v nasprotju z občutnimi predstavami o ljubezni. Duša deluje na podlagi univerzalnega povezovalnega principa ljubezni-modrosti, ki vlada vsemu stvarstvu in energijo ljubezni lahko praktično istovetimo z energijo duše. Ljubezen je tisto, kar povezuje. Sila ljubezni je tista, ki na primer skrbi, da celice našega telesa delujejo vzajemno in služijo celoti, vsaka izpolnjuje svojo funkcijo. Ljubezen je tista, ki posameznike združuje v skupine in jih spodbuja v predanost skupnim ciljem in žrtvovanju individualnega za skupno dobro. Ljubezen iz množstva dela enotnost in celotnost. Ko sestavni deli katerekoli oblike delujejo ubrano in usklajeno, se skozi njih lahko izrazi duša. To je osrednji namen energije ljubezni.

V okviru procesa zdravljenja dušna energija oziroma energija ljubezni povezuje:

- Osebnost z dušo
- Dušo s skupinsko dušo
- Skupinsko dušo z dušami pacientov
- Pacientovo dušo z njegovo osebnostjo

Tako energija ljubezni poskrbi, da se znotraj pacientove osebnosti vzpostavijo pravilni odnosi in se postopoma sprostijo morebitna zastajanja energije, ki se v fizi nem telesu odražajo kot bolezen.

Dušno ljubezen v sebi razvijamo tako, da gojimo:

- Uravnovešenost in umirjenost ustev. Vsakršno mo no ustvo je mote e za pretok zdravilne energije oziroma jo ovira.
- Uvid v povezanost vsega z vsem. V dušni ljubezni se zabriše meja med mojo dušo, skupinsko dušo in dušo pacientov. Duša se zaveda, da smo vsi del ene celote.
- Razumevanje, da najvišje dobro predstavlja razvoj in dvigovanje zavesti ter odpravljanje tistih notranjih vzrokov, ki so pripeljali do bolezni. Z odpravo vzroka se pogosto odpravijo tudi zunanji simptomi bolezni v fizi nem telesu, ni pa nujno. Z boleznijo se namre istimo in v asih se mora ta izpeti in zaklju iti svojo o iš evalno nalogo.
- istost. Sprva moramo poskrbeti za pre iš evanje vseh svojih energijskih teles, nato pa jih moramo narediti odzivna na energijo duše. Vse to so dolgotrajni in postopni procesi. S skupinskim zdravljenjem jih vsekakor spodbudimo.

Neoseben pristop zdravilca

Za pravilno in u inkovito izvajanje zdravljenja mora vsak zdravilec poskrbeti, da k zdravljenju pristopa neosebno. To je izjemno pomembno, saj naša osebnost pri procesu zdravljenja lahko predstavlja mote dejavnik. S silo osebnosti v proces zdravljenja vnesemo svoja ustva in lastne želje, ki pa se morda ne ujemajo z namero duše. Duša je režiser našega razvoja. Pri zdravljenju mora energija slediti njeni volji, ne zdravil evi. Cilj duše je, da pre isti in izoblikuje osebnost tako, da ta postane dovzetna za dušne kvalitete in odzivna na voljo duše. Zdravilci obi ajno ne dosegamo stopnje razvoja, da bi imeli zavesten uvid v namen duše, zato se moramo vzdržati vsakršnemu nadzoru nad tokom zdravilne energije iz skupinske duše pacientom.

Zdravilec sebe ne sme nikoli postavljati v dramati no središ e odra z dvema glavnima igralcema, zdravilcem in pacientom. Ne sme pozabiti, da je režiser vsega duša. Zdravilec ne zdravi s svojo energijo, temve zdravi energija ljubezni, ki je pod nadzorom duše. Zdravilec je zgolj posrednik. Tega se je treba zavedati.

Namen učenja in izvajanja vaj je, da se po asi naučimo delovati kot duša in vse, kar je osebnega, utišamo do te mere, da lahko zgradimo neoviran kanal med svojimi energijskimi telesi in dušo. Tako se bomo lahko kot duše povezali v zdravilsko skupinsko dušo in zdravili skupino pacientov kot celoto, s posredništvom njihovih duš. Da bi nam to uspelo, je zelo pomembno, da ustrezno pripravimo svoja energijska polja. Temu je namenjena Vaja 2: Priprava na meditacijo.

Tudi pri skupinskem povezovanju moramo paziti, da odmislimo vsakršne osebne odnose, ki jih morda imamo s člani zdravilske skupine. Nekateri med vami se boste osebno poznali. V takšnem primeru ne smete dopustiti, da bi kakršnekoli zamere, obsojanja, kritizem, ali podobno, prenesli v zdravilski odnos. Vse, kar je osebnega, je treba pri zdravljenju odmisлити.

Najpomembneje pa je, da smo neosebni do pacientov. To pomeni:

- Da opustimo vsakršen nadzor nad postopkom zdravljenja in se držimo danih navodil. Zdravilno energijo usmerja duša, ne mi. Paziti moramo, da ne usmerjamo energije posameznemu pacientu za reševanje njegovega individualnega problema.
- Če je med pacienti nekdo, ki ga poznamo, mu ne posvečamo posebne pozornosti. Paciente moramo vedno obravnavati in zdraviti kot skupino.
- Da med zdravljenjem ne mislimo na specifične probleme pacientov. Reševanje specifičnih problemov bomo prepustili inteligentni odločitvi duše. Njihovih problemov med procesom zdravljenja ne bomo omenjali, ker to ni potrebno.

Vloga uma v postopkih zdravljenja

Energija sledi misli in naše misli bodo pri zdravljenju usmerjale zdravilno energijo le na skupino duš pacientov. Pri skupinskem zdravljenju, ki je prilagojeno za etnikom, bodo tako duše same poskrbele za porazdeljevanje energije po telesih pacientov.

Zdravilci bomo usmerjevalno moč uma uporabljali le v naslednjih postopkih:

1. V postopkih za povezovanje z dušo.
2. Za povezovanje z Mojstrom.
 - Teh dveh za etnih postopkov se boste izurili z izvajanjem vaj, opisanih v Vaji 3: Meditacije za povezovanje z dušo.
3. Za povezavo s skupinsko dušo zdravilcev.
4. Za vzpostavitev povezave z dušami pacientov.
 - Teh dveh postopkov povezav se boste navadili z izvajanjem vaje, opisane v Vaji 4: Meditacije skupinsko povezovanje.
5. Za oblikovanje trikotnika energije med temenskim, srčnim in ažna centrom.

6. Za povezavo s pacienti, ki bodo vključeni v skupino pacientov.
 - To bomo dosegli z omembo seznama imen pacientov tekom izvedbe zdravljenja.
7. Za usmeritev energije iz ažna centra do duš pacientov.
 - Vsi zgoraj omenjeni postopki so natančno opisani v sklopu Praksa 4: Izvajanje sevalnega zdravljenja.

Med samim zdravljenjem bomo um uporabljali izključno kot usmerjevalni dejavnik po načelu pomisli in spusti. Pri vsakem koraku izvedbe skupinskega zdravljenja bomo samo na kratko pomislili, kaj želimo storiti, nato pa ne bomo več razmišljali o tem. Ko se bomo na primer povezovali s skupinsko dušo, bomo na povezavo zgolj pomislili in ta bo vzpostavljena. Ko želimo na primer iti v trgovino, samo pomislimo na trgovino, nato pa storimo vse potrebno, da tja pridemo. Da pridemo v trgovino, nam ni treba nenehno misliti nanjo. Pomislimo samo enkrat.

Podobno je s pri akovanji glede rezultatov zdravljenja. Naš skupni namen je zdravljenje in zadošča, da na ta namen le enkrat pomislimo, za pravo pot zdravilne energije bo poskrbela inteligenca pacientove duše.

Nenavezanost zdravilca na rezultate zdravljenja

Um bomo uporabljali zgolj za skupinsko povezovanje in usmerjanje energije. V mislih se ne bomo obremenjevali z rezultati zdravljenja. Porazdeljevanje zdravilne energije bomo prepustili duši.

Lahko smo prepričani, da bomo z izvajanjem skupinskega zdravljenja pacientom dejansko pomagali. Vendar pa se moramo popolnoma vzdržati vsakršnih misli, pri akovanju ali želji o tem, kako jim bomo pomagali. Duša pacientov je tista, ki je odgovorna za porazdeljevanje energije in tudi pozna njihovo karmo. Ozdravljenje fizičnega telesa v asih ni možno, v asih pa to ne predstavlja najvišjega dobrega. Bolezen ima namreč pomembno funkcijo preiščevanja. S prestajanjem bolezni se lovek pogosto osvobaja svoje karme. Ko bolezen opravi svojo nalogo, lovek zaživi svobodnejše življenje in odvrže nekaj svojih omejitev. Če je bolezen karmi ne narave, in pogosto je, lahko pripelje tudi do smrti fizičnega telesa (ne pa tudi do smrti loveka, ki je duša in po fizični smrti preprosto nadaljuje svoje bivanje v svojih energijskih telesih).

Več o tem si lahko preberete v knjigi Ezoterično zdravljenje, ki podrobno opisuje proces umiranja in lovekovo pot med inkarnacijama. Kot ezoterični zdravilci moramo na smrt gledati s popolno ravnodušnostjo. Naša naloga je spodbuditi dušo, da pomaga povzdigniti zavest pacienta, kar pa pogosto pripelje tudi do izboljšanja zdravstvenega stanja.

Z umom lahko sicer usmerjamo zdravilno energijo. Težava je v tem, da ne vemo, kaj je za paciente najvišje dobro. Če gojimo kakršnakoli priklon glede učinkov zdravljenja, tja tudi usmerjamo zdravilno energijo. Namesto da bi energija tekla tja, kamor je treba, jo v svoji nevednosti usmerjamo tja, kamor mislimo, da mora teči, na primer v oboleli del telesa. S tem lahko naredimo več škode kot koristi.

Edini rezultat, ki ga pri pacientu lahko z gotovostjo pričakujemo, je dvig zavesti, skupaj s prečiščenjem njegovih energijskih teles. Te spremembe pa se bodo prej ali slej odrazile tudi v fizičnem organizmu. Vse to bo odvisno od uspešnosti dela zdravilcev in tudi od odprtosti pacientov za sprejemanje zdravilnih energij.

Duša kot osrednji porazdeljevalec zdravilne energije

Pri skupinskem zdravljenju bomo uporabljali tehniko sevalnega zdravljenja. Postopki izvajanja so opisani v sklopu Praksa 4: Izvajanje sevalnega zdravljenja.

Pri skupinskem zdravljenju, z uporabo sevalne tehnike, se zdravilci najprej povežejo s svojo dušo, nato pa kot duše v skupinsko dušo. Zdravilska skupinska duša se nato poveže z dušami pacientov kot skupino. Duše pacientov bodo tako prejele okrepljen dotok energije. To energijo bo nato duša pacientov odposlala v njegova energijska telesa. Porazdeljevanje energije bo tako povsem pod nadzorom pacientove duše.

Vse, kar moramo storiti zdravilci med procesom zdravljenja, je, da vzpostavimo povezavo s svojo dušo, se, kot duše povežemo v skupino ter ohranjamo zbranost in mirnost. Po vzpostavljenih povezavah bomo nekaj časa zadrževali pozornost v višnjem centru. Pri tem ne smemo dopuščati, da bi nas karkoli zmotilo. S tem pa je naša naloga praktično zaključena.

Zaupanje v inteligentno voljo duše

V zaključku šeste lekcije si bomo ogledali eno od najpomembnejših pravil za zdravilce, ki povzame povedano. To pravilo glasi:

Zdravilec in zdravilska skupina morata držati svojo voljo na vajetih. Uporabiti je treba ljubezen, ne volje!

Zdravilci se moramo zavedati, da je k zdravljenju treba pristopiti odgovorno. Zelo je pomembno, da se držimo podanih navodil, ki so oblikovana tako, da zdravilcem omogočajo kar najlažji pristop k umetnosti zdravljenja, pacientom pa najvišjo mero varnosti.

Za zaključek lekcije naj povzamemo opisana pravila, ki se jih morajo držati vsi zdravilci:

- Zdravilci uporabljamo energijo ljubezni brez vmešavanja svoje volje.
- Pristopamo neosebno.
- Pri uporabi usmerjevalne moči sledimo na čelu, pomisli in spusti.
- Vzdržati se moramo lastnih pričakovanj glede rezultatov zdravljenja.
- Zavedati se moramo, da duša igra osrednjo vlogo porazdeljevanja zdravilne energije pacientom.
- Zaupati moramo inteligentni volji duše, ki se je ne znamo niti predstavljati. Znalabno poskrbeti za to, da energija teče tja, kamor mora.